

AMINTINDU-L PE DOMNUL

Îți mulțumesc, Frate Neville. Așa de bucuros să fiu aici, Frate Neville, și prilejul să șed în aceste locuri Cerești din nou, în Cristos Isus. Și numerele niciodată nu m-au deranjat, aceasta întotdeauna mă exaltează. Voi știți, mai mulți... Eu mă simt mai acasă când sunt cu un număr mic de persoane, căci aceea este ce mă gândesc că este Biserica. Da. Eu am o Scriptură pentru aceea, care zice, "Nu te teme, Turmă mică, este al vostru-voia bună a Tatălui vostru să vă dea Împărăția." Și eu aș vrea... aceea este Turma mică cu care eu vreau să fiu numărat în ziua aceea, la care El a spus, "Nu te teme." Și noi suntem foarte fericiți pentru privilegiul de a veni jos în seara aceasta.

² Și eu nu am venit cu intenția de a vorbi. Doar câteva momente în urmă acolo a fost cineva care a venit la ușă, și în timp ce eu eram în ceva studiu, pregătind ceva context pentru ceva text care eu vreau să folosesc acum chiar imediat în adunările ce urmează din Phoenix și Tucson, și pe acolo. Și eu am fost doar cu adevărat hrănit în Duhul, voi știți, din lucrurile bune ale lui Dumnezeu, despre un Final, și un subiect despre *Final*. Și soția mea a venit și mi-a spus că acolo era cineva care a venit să mă viziteze, și eu-eu nu am înțeles-o chiar corect, apoi după aceea, păi, a zis, "O să fi tu jos la biserică deseară?"

³ Și am spus, "Mă gândesc că da." Și am mers înainte să încerc să rămân în spiritul la ceea ce făceam. Și ea a venit înapoi și a spus că era un om bolnav care venea să se facă rugăciune pentru el. Am spus, "Bine, atunci, eu mă duc jos la biserică, oricum, vezi, și aceasta este să ne rugăm pentru bolnavi." Eu întotdeauna, aceea este... Voi știți, lucrurile acelea sunt... noi trebuie să ajungem la ele cât de repede este posibil când oamenii sunt bolnavi și în nevoie. Oricine a fost bolnav știe cum să aprecieze ce înseamnă să fi vindecat de marea putere de vindecare a lui Dumnezeu. Și este un lucru așa de minunat, ce privilegiu.

⁴ Acum, duminica următoare ce vine, dacă Domnul voiește, Fratele Neville și nici unul din ei nu au nimic special, m-am gândit ca următoarea duminică dimineața eu-eu să aduc mesajul meu de Crăciun la oameni, deoarece lăsându-i lăsându-i... Unii din ei vin de departe, voi știți, și ca Georgia și diferite locuri, și aceea îi va lăsa să ajungă înapoi la timp să facă cumpărăturile și lucrurile lor de Crăciun.

⁵ Și Billy chiar a venit afară și mi-a spus, a zis că sora mea, Delores, duminica următoare seara chiar înainte de serviciu, are vreun fel de mici-mici cadouri pentru copii, un mic program la care ei se duc, voi știți, o piesă mică de Crăciun care ei vor să o pună înainte să înceapă serviciile. Și am spus, "Ei bine, aceea va fi în seara de duminică nu-i așa?"

A spus, "Da."

Eu am spus, "Aceea nu va deranja nici un pic, atunci."

⁶ Acum, vedeți, marțea următoare este ajunul de Crăciun, atunci dacă... sau marțea următoare, o săptămână, este Crăciunul. Așa că aceea i-ar presa pe oameni, voi vedeți, și atunci trebuie să meargă înapoi acasă în ajunul de Crăciun, și pe luni, așa că m-am gândit că eu... da, două săptămâni. Aceea este corect, două săptămâni este corect. Astfel m-am gândit poate eu să vin deseară și să fac de cunoscut la oameni, dacă Domnul voiește, și Fratele Neville nu are nimic special. Că, mie de obicei îmi place să-mi dau mesajul de Crăciun la biserică, și mesajul meu de Paști, și orice îmi pune Domnul pe inimă să dau. Și următoarea duminică, cu voia Domnului, următoarea duminică dimineața eu dau...

⁷ Și motivul că eu îl iau de dimineață în loc de o seară, unde oamenii care vin de departe, ei au după amiaza să călătorească așa ca să poată ajunge acasă, voi vedeți. Și eu mai degrabă aș avea-o seara, mă gândesc că seara este mult mai bine. Îmi-imi place serviciul de seară, când soarele apune, ceva, altceva. Acesta era Dumnezeu în grădina Edenului, la Adam, să apară în răcoarea serii și să-i vorbească lui Adam. Vedeți, și îmi place serviciul de seară. Dar, și felul cum sunt circumstanțele aici, că ar fi mai bine ca eu s-o am într-o dimineață, și astfel oamenii pot să plece.

⁸ Și eu sunt recunoscător că tabernacolul se extinde aici afară în locul alăturat afară dincolo de noi aici, având ceva loc mai mult adăugat la acesta. După toată încurcătura și fâțâiala, în sfârșit noi l-am obținut oricum. Voi știți, bătrânul Frate Bosworth obișnuia să aibă un simț al umorului, a spus, "Pruncul care plânge cel mai tare capătă atenția cea mai multă." Așa că aceea este cumva foarte mult, voi știți, și astfel mă gândesc că se merită să plângem un pic din când în când, nu vă gândiți așa?

⁹ Astfel, și eu vreau să comentez pe Fratele Anthony și asociații lui aici pentru acea muzică frumoasă. Eu tocmai am venit înăuntru și am auzit aceea. Și, voi știți, acele instrumente sunt trompete. Eu am vrut ca unul din copiii mei, cel puțin unul din ei, să cânte la trompetă. Eu-eu... și acele instrumente de suflat.

¹⁰ Becky a început la pian, dar ea este la acea mică adolescență ceva, voi știți, aceea este, ea vrea să renunțe la aceasta acum. Și-și ea a început... Învățătoarea a spus că ele vor trebui să înceapă cu muzica populară. Nu, acum, eu nu vreau să spun... voi știți ce vreau să spun, uverturi, și așa mai departe, de muzică clasică, pentru ca să ia muzica religioasă la aceasta. Când ea ajunge sus la notele ei mari în aceea, atunci ea gândește, "Ei bine, eu doar renunț." Și eu-eu... copiii sunt o problemă. Și, oricum, aceasta trebuie să fie o chemare de la Dumnezeu, în primul rând. Eu cred că sora ei, Sarah, înapoi acolo o să o întrecă, oricum, și niciodată nu a avut o lecție. Astfel, astfel atunci chemarea de la Dumnezeu este mai bună când este cu dar în felul acela.

¹¹ Dar mie îmi place trompeta. Îmi amintesc când ei au dedicat acest tabernacol acolo afară la colț, trompetele au răsunit pentru o jumătate de zi aici afară, "Jos la cruce unde Salvatorul meu a murit, jos acolo pentru iertarea de păcat

am strigat, acolo la inima mea a fost Sângele aplicat," când mi-am pus contextul meu în piatra fundamentală.

¹² Și îmi amintesc într-o seară la biserica Metodistă Trinitatea, când bătrânul Doctor Morrison... Mulți dintre voi oamenii care ați trăit în urmă în zilele mele vă amintiți de Doctor Morrison, un om bătrân sfințit. Asbury a pierdut unul din cei mai mari oameni de când Asbury, când ei au pierdut pe Doctor Morrison, la vârsta lui, un om bătrân evlavios. Și mie întotdeauna mi-a plăcut să-l aud cum predică. Și am mers acolo să-l aud acolo la biserica Metodistă Trinitatea acolo. Și în seara aceea, doi băieți au pășit afară într-un balcon mic chiar cum eu și soția am umblat sus, și ei își țineau trompetele lor în aer așa, și acele instrumente acolo, și ei au cântat aceea, "Jos la cruce unde Salvatorul meu a murit!" Acea cruce mare sus pe vârf, învârtindu-se în jur. Eu doar am stat pe stradă și mi-am ridicat mâinile sus, doar am început să laud pe Dumnezeu chiar afară. Nu m-am putut abține.

¹³ Există vreun fel de emoție înlăuntrul unui Creștin născut din nou, când Aceasta pulsează, există ceva ce trebuie să se întâmple, aceea este tot ce există despre aceasta. O, eu... Nu există nimic ca un Creștin de timp vechi. Așa este. Nu aș lua nimic pentru aceasta, experiența mea, nu aș schimba-o pentru nimic din bogățiile lumii, sau întreaga lume, nici pentru tot sistemul solar și totul, pentru ce Isus m-a învățat despre El.

¹⁴ Acolo este un anumit om care șade cu noi, de fiecare dată când privesc înapoi îmi saltă inima. Acesta este un om care îl văd luând împărțășirea, seara trecută, umblă pe o cârjă. Ți-a spus cineva vreodată că tu arăți ca Oral Roberts? [Fratele zice, "Ei bine, frate, tu ai spus, chiar cum am pășit înăuntru aici acum. Eu am așteptat ca tu să recunoști aceea." – Ed.] Eu îți spun, de fiecare dată eu... Cât de mulți... Voi l-ați văzut pe Oral Roberts, aproape voi toți. Dacă el nu arată ca Oral Roberts! Eu chiar s-a întâmplat să privesc înapoi. Și eu-eu gândesc că el este un om puțin mai mare decât cum este Oral. Dar doar să privești felul cum își piaptână el părul, și fruntea lui și fizionomia lui, și întotdeauna un fel de persoană cu arătare demnă, șezând ca Oral. Și astfel eu-eu întotdeauna mă gândesc, "Fratele Oral?" Arată chiar ceva ca el.

¹⁵ Fratele Oral începe un fel de școală Biblică acolo afară acum, eu cred, sau ceva. Am auzit despre aceasta zilele trecute. Ce este aceasta? [Fratele Neville zice, "Universitate." – Ed.] Universitate. Da. Fratele Carl Williams este unul din ultimii pe aceasta, de vreun fel. Eu nu știu chiar ce este aceasta acum.

¹⁶ Acum, acum rețineți, duminică, cu voia Domnului, noi vom începe, eu am Paștele... sau mesajul de Crăciun. Și atunci eu sunt-eu sunt recunoscător privitor la tabernacol că este început. Și atunci eu sper că acesta nu va fi numai o adăugare numai în număr, ci acesta va fi adăugarea la harul pe care Dumnezeu îl va acorda bisericii noastre, mișcarea noastră, a noastră... nu mișcarea, ci adunarea noastră care noi am asamblat-o împreună. Noi o iubim.

¹⁷ Și-și mi-ar place doar să spun aceasta. Eu nu voi lua mult timp. Dar, eu am multe lucruri care s-ar cuveni să le spun, însă eu nu, aceasta ar lua prea mult timp. Dar, mi-ar place să spun aceasta, este ceva ce eu nu pot spune. Există lucruri (fiecare înțelege) care tu le știi, și aceasta este în Numele Domnului, totuși tu nu le poți spune. Voi vedeți, tu trebuie să păstrezi pentru tine. Vedeți? Dar un anumit eveniment care se mută în sus, și s-a mutat pentru o vreme, care se pregătește să ia loc, de care eu am fost alarmat urmărind Duhul Sfânt mișcându-se printre oameni până la acel punct, și aceia neștiind nici un lucru pământesc, vedeți, dar să văd Duhul Sfânt mișcându-se spre aceea. Eu îl voi descoperi, cu voia Domnului, la timp oportun. Acum, rețineți, aceea îl arată pe Dumnezeu printre ei.

¹⁸ Cum cineva, eu cred, fratele, da, a spus cu un timp în urmă, Fratele Neville a spus că, "Dumnezeu, nesocotind a noastră-dezordinea noastră printre noi, comportarea noastră rea în privirea Lui." Că văzătorul care a mers să privească asupra lui Israel, și l-a putut vedea cu ochiul natural, și cât de dezordonat a fost acesta, cum că ei au făcut rău și ei ar trebui să fie blestemați. Dar ce a omis episcopul să vadă era acea Stâncă lovită și Șarpele de Aramă, vedeți, făcând ispășire. Astfel, voi vedeți, când-când Balaam a privit asupra lui Israel, el a văzut un motiv să-i blesteme. Vedeți? Dar când Dumnezeu a privit asupra lor, El a văzut ispășirea. El a zis, "Tu ești ca un inorog." Amin. "Cine va pune ceva în calea ta? Cât de cucernice, cât de neprihănite sunt corturile tale!" Acela este felul cum i-a văzut Dumnezeu. Vedeți? Nu în felul cum i-a văzut oamenii, nu în felul cum marii demnitari i-a văzut; ci în felul cum El i-a văzut.

¹⁹ Și, O Dumnezeule, lasă ca aceea să fie porțiunea mea! Lasă ca aceea să fie porțiunea mea, căci eu nu am nimic înlăuntrul meu ce eu aș putea pretinde. "Nimic nu aduc în mâinile mele, doar simplu de crucea Ta mă lipesc." Vedeți, aceea este tot ce avem.

²⁰ Ei bine, aceasta este seară de adunare de rugăciune, sau nu seară de adunare de rugăciune, ci acesta este un fel de grup evanghelic aici. Nouă-nouă ne place să plasăm Cuvântul. Și poate mi-ar place să vă vorbesc în seara aceasta pentru câteva minute. Mulți dintre voi care v-ar place să deschideți în Scripturi... Păi, știți voi, lucrul ciudat, că s-a deschis chiar exact la acesta, la textul care eu urma să citesc. Da, domnule. Ciudat. Acela era Întâi Corinteni, al 11-lea capitol, și câteva notițe care le-am scris jos aici, undeva înăuntru aici, despre care m-am gândit, dacă eu îl pot găsi chiar acum, la Întâi Corinteni, al-al-al 11-lea capitol. Acesta este chiar aici, chiar aici. Da, domnule.

²¹ Acum, înainte să ne apropiem de Cuvânt, să ne apropiem de Autor, vedeți, Care este Cuvântul, ca noi să putem cere după milă și după binecuvântările Lui în timp ce noi îl studiem pe El care este Cuvântul. Să ne rugăm.

²² O Doamne Dumnezeule, plin de har și milă, Care ai fost voitor prin epocă, după ce omul a păcătuit și a pus aceea mare prăpastie între el și Tine, una care el nu o putea traversa înapoi el însuși. El a fost absolut, total pierdut, fără o cale înapoi. Dar Dumnezeul de... plin de tot harul, a fost voitor să ia un Înlouitor în locul lui, și l-a adus înapoi. Aceea a înfiorat inimile tuturor acelora care au știut vreodată de Tine, Doamne, cum că în marea Ta iubire și har Tu ai luat un

Înlocuitor! Și cum noi tocmai am terminat să o exprimăm, Doamne, aceasta este pe acel Înlocuitor pe care ne bizuim în seara aceasta, acel Unul Care a murit în locul nostru păcătoșii, acel Unul neprihănit Care a luat asupra Lui nelegiuirea noastră. Acesta este El în care ne încredem.

²³ Acum noi venim solemn la Cuvântul Lui, cu inimi și capete aplecate, în reverență și în respect și în recunoștință. Și cerem ca Tu să ne trimiți în seara aceasta, har, prin Duhul Sfânt, și să ne dai Pâinea Vieții de care noi avem nevoie să ne susțină. Tu știi exact de ce avem noi nevoie, și noi știm că Tu ai promis că dacă noi cerem noi vom căpăta.

²⁴ Noi vrem să ne amintim în seara aceasta, Doamne, de toți acei care noi știm că sunt bolnavi și în nevoie, ca harul lui Dumnezeu să le fie dat în mare abundență. Și, Tată, ne rugăm pentru acei care au căzut, ca această sărbătoare care vine să aducă o reamintire la inima lor, că de unde ei au fost vreodată, și au căzut în spațiul din afară a părtașiei Tale. Dumnezeule, ne rugăm ca ei să se reîntoarcă (acordă aceasta, Doamne), să se reîntoarcă la adunare, la-la Adunarea celor Întâi născuți, să se întoarcă înapoi unde există har și milă, și dragoste și bunătate, și vindecare a sufletelor noastre, a minților noastre și trupurilor noastre. Acordă aceasta, Doamne. Binecuvântează Cuvântul în seara aceasta. Întărește-ne pe toți, și dă-ne din binecuvântările Tale, așa cum noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

²⁵ Acum, doar pentru câteva momente mi-ar place să vă atrag atenția la Întâi Corinteni, al 11-lea capitol, al 23-lea, al 24-lea, și al 25-lea verset.

Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat, Că Domnul Isus în noaptea în care a fost vândut a luat pâine:

Și după ce a dat mulțumiri, a frânt-o, și a zis, Luați, și mâncați: acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi: să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.

Tot astfel după cină a luat paharul, și a zis, Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu: să faceți lucrul acesta, spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.

²⁶ Dacă eu aș numi acesta doar un mic text la care mi-ar place să mă refer, ar fi acesta: *Amintindu-L Pe Domnul*. Acesta sună ca o seară care... sau un mesaj despre care ar fi trebuit să fie predicat duminica trecută, la cina Domnului. Dar eu vreau să mă apropiu de el dintr-un unghi puțin diferit pentru câteva minute, în timp ce ne adunăm a noastre-gândirile noastre împreună, și în închinarea Domnului.

²⁷ Am putea, desigur, să începem cu masa Domnului, deoarece acela este un loc bun unde noi toți ne amintim. Amintindu-L pe Domnul la masa Lui, care, de fapt, textul se referă la aceea. Dar, aceea este, Pavel a spus că noi trebuie să luăm paharul și-și să bem sângele, și să mâncăm pâinea cușer, spre amintire, să ne amintim ce a făcut El pentru noi. Și cum-cum voi faceți aceasta, voi nu vreți să o faceți doar un lucru obișnuit, de toată ziua; voi vreți ca într-adevăr să veniți, amintindu-L pe Domnul. Vedeți? Să vă amintiți că a fost harul Lui și mila Lui, și numai aceea, care vă dă singura speranță care o aveți. Nu contează ce ați face voi vreodată, nu există nimic nicăieri care să poată în orice fel să vină aproape de ceea ce Cristos a făcut pentru voi.

²⁸ Eu am avut o experiență tristă săptămâna aceasta, și totuși una glorioasă, aș putea s-o numesc, am înmormântat un frate care odată a șezut aici cu noi. Și mulți din voi cunoașteți ocazia. A fost grațiosul nostru Frate Rogers, Busty Rogers, cum l-am numit noi, Everett. Și Fratele Banks Wood aici, și Fratele Sothmann, am mers împreună la serviciul funerar.

²⁹ Și-și eu am făcut o plimbare în zăpadă, afară la vechiul loc unde l-am îngropat prima dată, cu vreo douăzeci și cinci de ani în urmă. Data aceea când l-am îngropat, a fost în apă nămolosă, în Numele Domnului Isus Cristos. Și noi am trecut peste familiarul pod vechi acolo la Totten's Ford, eu le vorbeam fraților mei, și am spus, "Într-o zi când un anumit lucrător denominațional a avut un-un cort mare acolo, el a spus, 'Acel micuț radical jos acolo la biserica Baptistă, care îi botează pe oameni în Numele lui Isus Cristos,' a zis, 'dacă vreo persoană care chiar a fost botezată în așa fel, nici măcar nu ar fi bine venit sub cortul meu.'"

³⁰ Și la timpul acela acolo s-a întâmplat să fie unii șezând acolo care au fost botezați în Numele Domnului Isus, și acela a fost Fratele George Wright și familia lui. Ei doar... Singurul lucru ce-l puteau face a fost să nu meargă înapoi.

³¹ Astfel ziua aceea la vad, o, el doar a părăsit adunarea lui și a venit jos cumva să privească, și adunarea lui stătea acolo. Și eu am ajuns sus la acel loc. Și acolo a fost o ploaie sus pe dealuri sus acolo, și câmpiile nămolose s-au spălat înăuntru, și râulețele mici au făcut Râul Albastru foarte tulbure. Am mers afară în apă, cam adânc până la brâu. Și eu... Unul din administratori, sau diaconi, adică, mi-a înmănat Biblia, și am citit unde Petru a spus în Ziua Cincizecimii, "Pocăiți-vă, fiecare din voi, și să fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și voi veți primi darul Duhului Sfânt."

³² A fost aceea zi în care Georgie Carter zăcea acolo, încercând să-și ridice mâinile, cântărind numai cam șaiszeci și ceva de livre, a fost nouă ani și opt luni în pat, fără să se miște. Și poporul ei, biserica la care ea a aparținut, au spus, dacă careva vine măcar la adunarea mea, ei vor fi excomunicați de la părtașia lor la biserică. Și astfel a fost chiar aceeași seară când ea a fost vindecată instantaneu. Și atunci ea a vrut să fie botezată ca micuța fată Nail care era sus acolo; că eu am văzut o vedenie, și voi cunoașteți povestea, mâinile și picioarele ei trase în sus; și am mers în vedenie și în puterea Duhului, am pus mâinile peste ea, acolo ea a venit afară și a fost vindecată. Și astfel ea a aparținut la aceeași. Ei bine, aceasta era o biserică Metodistă. Lucrătorul Metodist, Fratele Smith, era acela stând pe mal cu adunarea lui.

³³ Și eu am început să botez botezul Creștin, din Biblie. Și cam pe la timpul când am botezat cinci sau șase persoane, dintr-o dată liniile și rândurile s-au rupt, acolo pe deal. Aici vine acel grup Metodist drept jos cu hainele lor bune pe ei, să fie botezați în Numele Domnului Isus. Și una câte una, doamnele în îmbrăcăminte lor frumoasă de mătase și de vară, umblând afară prin nămol, ștergând fața cu lacrimi, și rujul spalându-se jos, venind afară să-să facă mărturisire și-să fie botezate.

³⁴ Și împreună cu grupul acela, un om puternic, cu umerii lați, un fel de tunsoare de soldat infanterist, cu fața lată, cu arătare robustă a pășit acolo afară în costumul lui frumos, albastru de serj pe el. A zis, "Eu, de asemenea, mi-am făcut hotărârea." Acela a fost Busty Rogers, fără ca să-i spună cineva ceva. Acolo eu l-am îngropat în Numele Domnului Isus Cristos, pe baza mărturiei lui.

³⁵ Și săptămâna trecută eu l-am pus sub gazon la Milltown. Și am vorbit despre predica de: *Perfecțiunea Învierii*. Eu am fost un misionar, și văzând diferiții dumnezei și filozofii; și aceea este tot ce este ori care din ei, în afară de Creștinătate, este numai o filozofie, cum că ei cred *aceasta, aceea, sau cealaltă*. Dar marele Creator care a făcut creațiunea! Acolo trebuie să fie un Creator dacă există o creațiune. Și dacă există o creațiune, aceasta a fost făcută de un Creator. Și lucrarea oricărui om îl reflectă pe el însuși. El este un tâmplar bun, el face lucru bun, el construiește. Și dacă el este un mecanic bun, el face lucru bun. Lucrarea ta te reflectă numai pe tine. Și creația lui Dumnezeu îl reflectă pe Dumnezeu. Și Dumnezeu a făcut totul pentru un scop. Și tot ce servește scopul lui Dumnezeu, când acesta moare, acesta are o înviere. Spuneți-mi un singur lucru. Și eu am adus înăuntru multe lucruri, ca florile și pomii.

³⁶ Și cum vine soarele sus de dimineată, un prunc mic născut, el este slab, razele lui sunt. Pe la ora zece, el este un adolescent. Și la ora doisprezece el strălucește în tăria lui, în frumusețea femeii- sau bărbăției. Și pe la ora două după masă, el devine cam ca mine. Și atunci pe la ora cinci după masă, devine ca bunicul, el se culcă. Și în final razele lui se răcesc de pe pământ, și el moare. Este acela sfârșitul lui? El a slujit scopul lui Dumnezeu. El a înviat viața botanică așa cum a venit peste pământ. Toate plantele care ar fi fost moarte în anul dinainte, el le-a înviat. Este acela sfârșitul lui când a slujit scopului lui Dumnezeu? El înviază din nou dimineata următoare, cu o viață nouă! Fiecare pom face la fel, orice altceva, totul, luna, stelele, sistemul solar, totul promite.

³⁷ Și dacă un om slujește scopul lui Dumnezeu, există o înviere tot atât de sigur ca orice. Singurul lucru ce-l are de făcut, este, Dumnezeu doar așteaptă după timp, întocmai cum așteaptă El acum.

³⁸ Frunzele mari tocmai au căzut din pomi, căzute jos, adică. Unde roșul, verde, albastru, maro, toate culorile diferite peste marele piept al pământului, unde natura lui Dumnezeu a zăcut moartă dedesubtul acesteia, Dumnezeu doar și-a plantat buchetul Lui. Dar El știe când El plantează buchetul, acolo este o înviere în primăvară! Lumea doar trebuie doar să vină în jurul orbitei ei până când ea ajunge înapoi drept cu soarele din nou, și ea va învia în flori funerare.

³⁹ Nu zice, "Acesta este sfârșitul," nici mai mult cum frunzele, maro din pom, nu zic că este sfârșitul. Singurul lucru ce-l are de făcut, este ca ciclul de timp a lui Dumnezeu să plutească în jur, până la timpul venirii Fiului lui Dumnezeu. Și fiecare creatură vie care a murit vreodată în Cristos va apărea din nou. În Prezența Lui, amintindu-l pe El. O, când eu vin la capătul drumului meu, eu vreau să mor în Prezența Lui, amintindu-l pe El, că El este învierea și Viața. El este acel Unul.

⁴⁰ Atunci așa cum venim la masa Domnului. Masa Domnului, așa cum am explicat aceasta aici înainte, nu este... Noi credem ceea ce numim „împărtășirea” este-este luarea de pâine. Noi punem greșitul-greșitul... Noi punem lucrul corect în locul greșit. Nu pâinea este ceea ce contează, nu vinul este ceea ce contează, acelea sunt pâinea cușer și vinul. Dar lucrul care este, este, *împărtășirea* care înseamnă "să vorbești cu," și, în a vorbi cu El, amintindu-l pe EL Eu gândesc că acesta este cel mai binecuvântat timp din servicii. Vedeți? Fiecare oră din viața noastră ar trebui să fie o împărtășire.

⁴¹ O împărtășire cu Domnul este ca o oază în deșert. Aceasta este ca un izvor sub lac, care unde călătorul vine pe acolo, se oprește să bea apa până când își potolește setea. Aceea este să amintești pe Domnul. Venind prin ordinea mesei Lui, unde pelerinul trecător care-care sălășluiește aici pe pământ cu noi, împreună, ca noi să putem veni la masa Lui, și acolo să bem din binecuvântările Lui și din harul Lui și din Cuvântul Lui, în părtășie în jurul Cuvântului Lui, până când sufletele noastre însetate sunt satisfăcute. Și atunci noi părăsim locul de închinare, improspătați, satisfăcuți, mergând afară să întâmpinăm problemele deșertului din nou, problemele din deșertul vieții. Da, o oază în deșert, improspătându-ne, construindu-ne când suntem însetați.

⁴² Aceasta ar trebui să fie cu fiecare închinător. Aceasta satis-... Aceasta este cu fiecare închinător adevărat, că ei tânjesc să se adune împreună. Există ceva privitor la părtășie care-care este Divin, este poruncit de Dumnezeu, și aceasta este sfântă, sacră. Și cel neprihănit însetează după aceasta.

⁴³ Cum a spus David, că "sufletul lui însetează după Dumnezeu, cum a însetat cerbul după izvorul de apă." Micuțul cerb rănit la care câinii i-au smuls bucăți de carne din coasta lui, și este-este smulsă la o parte din el. Și el stă, gâfâind și urmărind. Unde, mirosind cu simțul lui pe care Dumnezeu i l-a dat, el poate mirosi apa de la mile. Și el își ține capul mic în aer în timp ce își sângerează viața afară. Și el știe, dacă poate vreodată să ajungă la acel izvor, că el poate trăi. Nimeni nu o să îl prindă atunci. Dacă el poate să ajungă vreodată la apă, el va păcăli fiecare câine care ai putea să-l pui după el, căci el știe că el-el a găsit resursa dătătoare de viață.

⁴⁴ Și când biserica ajunge la punctul acela, unde că Cristos înseamnă așa de mult pentru noi încât noi însetăm să

ajungem în Prezența Lui și unul cu altul, aceasta este o Resursă dătătoare de Viață. Nici un diavol nu poate vreodată să pună stăpânire pe voi. Chiar moartea însăși este învinsă acolo. O, ce speranță! Ce loc! Ne îmbroșăm. Și, în a face așa, amintindu-ne căci Cristos era Acela Care a făcut-o posibil pentru noi. El a fost Acela Care a făcut lucrurile acestea pentru noi, noi trebuie să-l amintim pe El. Căci, rețineți, odată noi am fost străini și fără Dumnezeu, Neamuri, duși în rătăcire cu idoli muți. Dar, rețineți, Cristos nu a murit pentru Iudeu, ci pentru fiecare creatură din rasa căzută a lui Adam, Cristos a murit.

⁴⁵ Așa cum noi venim să-L amintim la izvorul Lui de-de părtășie, aceasta-aceasta ar trebui să ne reamintească despre în urmă în timpul cum Israel a fost în călătoria lor. Și ei au venit, deși chiar în linia de datorie, pe drumul lor din Egipt la izbăvirea lor, la țara promisă, și chiar în acțiunea lor de datorie, au ajuns fără apă. Și a fost uscat în fiecare aspect, loc, fiecare... sub fiecare deal care unde ar fi trebuit să fie izvoare, acolo nu a fost nici unul. Și ei pieriau în deșert. Și atunci acolo a apărut Stânca, care Moise a lovit această Stâncă și din ea a venit abundență de apă. Fiecare om însetat, fiecare femeie însetată, copil, sau chiar fiecare animal însetat, putea să bea belșug de apă.

⁴⁶ Cum Ioan 3:16, textul de aur al Bibliei, a spus, "Așa cât de mult a iubit Dumnezeu lumea, El a dat pe singurul Lui Fiu născut, ca oricine crede (crede, împărtășește, își amintește de El) nu va pieri, ci va avea Viață Eternă." Amintindu-ne căci Cristos a fost Stânca noastră care a fost lovită, să salveze o lume pieritoare, un Neam pieritor, un Iudeu pieritor, o lume pieritoare. Cristos și-a dat Viața Lui din abundență, ca fiecare care flămânzește și însetează, a spus profetul, "Iată, veniți voi la izvor, cumpărați de la Mine lapte și miere fără plată." Veniți, pentru că aceasta este împărtășirea, veniți în amintirea Domnului.

⁴⁷ Mă pot gândi despre amintirea Domnului din nou la un loc de îmbroșare, la fântâna numită *Beerlahairoi*, care înseamnă în limba Ebraică, "Fântâna Aceluia care trăiește și mă vede." Hagar, a înțeles greșit, chiar și în linia de datorie. A înțeles greșit, a judecat greșit, și a fost aruncată afară, fără loc unde să meargă, cu un copil pieritor, și apa s-a terminat din burduf. Și micuțul copil plângea. Și numai inima unei mame ar ști ce a însemnat să audă acel plâns după apă, așa cum limba lui mică se umfla, și buzele lui arse, și pruncul ei slăbind fiecare minut. Dată afară, chiar în linia de datorie, fără loc unde să meargă. Ea s-a lipsit, ea însăși, până când ea a stors ultima picătură peste buzele lui mici arse. Și atunci burduful a fost uscat, și ea l-a pus jos și a pornit înainte. Și micuțul copil țipând după apă, și a devenit mai slab și mai slab; și era singurul ei copil.

⁴⁸ Fără îndoială că inima ei nevinovată a strigat, "O, Dumnezeule, ce am făcut? Ce am făcut?" Și ea nu a putut suferi să vadă copilul să moară în brațele ei, așa că ea l-a pus sub un tufiș. Și ea a mers cam la o tragere de arc, probabil o sută de iarzi sau mai mult, și a văzut un pom mic, și ea a îngenuncheat jos și acolo a început să plângă. Că ea s-a întrebat, "De ce?" Dacă ea a făcut ce era drept, de ce trebuie să vină lucrul acesta asupra ei? De multe ori ne gândim despre boala și nenorocirile noastre, vedeți, dar poate că se face totul să arate har și milă. Și în timp ce s-a gândit, ea a auzit strigătele mici slabe așa cum ele în sfârșit s-au stins, după apă.

⁴⁹ Ea a auzit un Glas să vorbească și a zis, "De ce plângi? Pentru ce plângi tu?"

⁵⁰ Și ea s-a uitat în sus, și ea a văzut fântâna gâlgâind în sus. Ce izvor de îmbroșare! Beerlahairoi, eu poate am aceea pronunțat greșit. B, dublu e, r-l-a-h-a-i-r-o-i, care înseamnă, "Fântâna Aceluia care trăiește și mă vede! Acela care nu poate muri! Melhisedec! El Shaddai! Acela care trăiește și mă vede, știind nevoile mele, El și-a amintit de mine. Și acolo El și-a amintit de mine cum mi-am amintit eu de El, și eu știu că El trăiește și El a țâșnit sus aici în deșert, această fântână."

⁵¹ O, am putea noi aplica aceea într-un mesaj de o oră chiar acum, despre această zi acum, când deșertul bisericilor, denominaționalii, și-și predicatorii Evangheliei sociale și moda lumii s-au strecurat înăuntru, și au denominat și au dezbinat.

⁵² Și atunci să gândești că acolo stă din nou în seara aceasta, fântâna Aceluia care trăiește și mă vede. Aceea este ce ar trebui să însemne a aminti pe Cristos pentru închinător. Da. O, ea a fost înțeleasă greșit și a fost dată afară. Isus a zis, când El a fost aici pe pământ, "Eu sunt Apele vie, Eu sunt Apele Vieții."

⁵³ Și eu vreau să extrag un alt gând mic aici care îmi vine în minte. Când Isus a fost la judecată, și pentru nimic altceva decât din cauza batjocorii, de... El a fost trimis de la Filat la Irod. Acum, Filat nu a trebuit să facă aceea, și, voi știți, așa cum el a încercat să-și spele mâinile de aceasta. Dar odată ce este pe mâinile tale, tu trebuie să-ți faci decizia. Tu nu o poți împinge asupra altuia. Acesta ești tu, ca o persoană. Dar El, El a fost trimis la Irod, doar să-și facă o-o batjocură, pentru că El avea într-adevăr un renume de a fi un lucrător de minuni și așa mai departe, și El a fost un proscris de la biserică. Astfel Filat însuși, s-a gândit că el doar să-L trimită acolo la Irod, și poate aceasta ar putea cumva îndrepta vechea dușmănie ce o aveau ei, unul împotriva celuilalt.

⁵⁴ Și astfel Isus a fost dus de-a lungul străzilor și în jos prin locuri până când a întâmpinat curtea mai înaltă, Irod. Și când El a întâlnit pe Irod, și Irod a fost prezentat cu singura lui oportunitate! Cât de nesăbuit poate să fie un om? Dacă Irod ar fi știut numai că stând înaintea lui a fost împlinirea fiecărui profet Evreu, despre năzuința, setea lumii, care stătea înaintea lui, împlinirea fiecărui înțelept și profet care a vorbit vreodată. Oportunitatea să satisfacă inima lui păcătoasă cu har și milă. Ce om nesăbuit a fost el!

⁵⁵ Și totuși nu așa de mult nesăbuit ca un om astăzi care este înfățișat cu același lucru căci noi am avut încă două mii de ani de învățătură a Lui, de milă a Lui. Dar ce un-un lucru nesăbuit care l-a făcut Irod când el a stat înaintea Lui și

nu i-a cerut Lui har și milă, nu a cerut după iertarea de păcat. El nu a știut că stătea... Eu nu cred că omul a realizat că stând înaintea lui era o astfel de Persoană. Să lăsăm aceea să se absoarbă pentru un minut. Deoarece Omul nu avea un astfel de nume social de stare mare socială, de diferite organizații și-și cluburi, și așa mai departe, cu care El a fost asociat. El nu a avut un nume ca acela.

⁵⁶ Dar El a avut, printre poporul care a cunoscut Biblia și a cunoscut promisiunea. Și pot să merg puțin mai tare, cei care au fost predestinați la Viața Eternă, ei au recunoscut aceasta în momentul când El a stat acolo.

⁵⁷ Dar Irod nu a învățat aceasta, el nu a știut-o. Ce lucru trist. Tot despre care profeții au vorbit timp de patru mii de ani, împlinirea strigătului lumii a stat înaintea lui. Acolo în prezența lui a stat toată împlinirea. Și așa cum aș putea spune aceasta din nou, ne-am gândi că el a fost un om nesăbuit pentru că el a făcut o hotărâre nesăbuită, căci, el nu i-a cerut milă. El i-a cerut să-să îl distreze. "O, eu am auzit că Tu ești un-un lucrător de miracole." El a cerut distracție în loc de milă.

⁵⁸ Aceea este ce lumea, astăzi, exprimă din nou chiar decizia lui Irod, când ei văd Cristosul făcător de minuni făcând același lucru astăzi care El a făcut atunci, și singurele lucruri care ei le cer, "Lasă-mă să văd că tu faci *așa-și-așa*." Voi ziceți că Irod va avea un loc rău să stea? Omul din ziua aceasta va avea un loc mai rău să stea! Irod a avut patru mii de ani de experiență, profeții și înțelepții. Noi avem șase mii, cu o învățătură extra față de ce aveau ei atunci. Cu certitudine. Ce lucru a făcut acesta! Așa este astăzi, același lucru!

⁵⁹ Care era chestiunea? Irod nu l-a luat în serios. El nu s-a oprit să ia în considerare.

⁶⁰ Și acela este felul cu oamenii de azi. Ei văd acest ceva măreț, aceasta îi uimește, dar ei nu se opresc suficient de mult. Ei încearcă să asculte la ceva mare rabin sau ceva teolog care O explică total deviat. Și totuși, cum când mă gândesc la Jeffersonville, de câte ori v-aș fi ocrotit cum o găină își ocrotește puii, dar voi nu ați vrut. Cât de des v-aș fi adunat eu? Cât de des aș fi făcut eu acest-punct de grădina unde toate națiunile ar fi zburat înăuntru, dar voi nu ați vrut. Vedeți? Vedeți?

⁶¹ Acum, vedeți ce va trebui Irod să-și amintească în ziua aceea? Prilejul lui grandios, el l-a refuzat. Și acolo pe undeva în regiunile celor pierduți, în seara aceasta, el își amintește ce a făcut privitor la aceasta. Este prea târziu acum.

⁶² Să nu lăsăm aceea să ne fie nouă. Acesta este timpul nostru de vizitare. Să ne amintim de Cristos, că El este același ieri, azi, și-n veci, Evrei 13:8. Să nu așteptați până la ceva regiuni acolo, în cei osândiți, în acea dimensiune unde voi nu puteți merge în Prezența lui Dumnezeu, și timpul vostru pe pământ s-a terminat, în coșmarul de groază vă veți aminti că ați avut prilejul vostru și l-ați refuzat. Oamenii tineri să ia seama la aceasta. Toți să ia seama la aceasta.

⁶³ Irod nu a luat aceasta în serios. Singura lui ocazie, el a cerut numai să fie distrat, și ca Isus să poată face vreun fel de truc, să scoată un iepure din pălărie, sau, voi știți, sau ceva. El a gândit, că El ar putea fi, de altfel, el L-a considerat ca pe un magician. "Noi am auzit că Tu poți face pozne. Lasă-mă să Te văd să faci pozna Ta acum."

⁶⁴ Și pot să spun eu aceasta cu reverență. Dar de câte ori așa ziși lucrători din ziua aceasta au spus, "Dacă ar exista un Duh Sfânt, dacă tu crezi că Duhul Sfânt este chiar cum a fost la început, lasă-mă să te văd să iei pe *Așa-și-așa* de aici, sau *acest*, o, *acest* om de aici, *această* femeie de aici. Eu mă duc să-i aduc. Lasă-mă să te văd că efectuezi aceasta."

⁶⁵ Își dau ei seama că acela este același spirit (nu, ei nu-și dau) care i-a spus lui Isus, "Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, ia, fă pietrele acestea pâine. Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, spune-ne cine Te-a lovit peste cap. Dacă Tu ești un Profet, spune-ne cine Te-a lovit," cu o zdreanță în jurul feței Lui. L-au lovit peste cap, și atunci au pasat bățul unul la altul, au zis, "Spune-ne, dacă Tu ești un Profet. Spune-ne cine Te-a lovit, noi Te vom crede atunci. Spune-ne, dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Noi suntem cinstiți în inimile noastre. Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, vino jos de pe cruce și noi vom crede că Tu ești Fiul lui Dumnezeu."

⁶⁶ Mă întreb dacă mulți oameni astăzi, și bărbați, femei, tineri și bătrâni, nu stau în același punct. Și voi vă veți aminti, cândva, că ați fost în Prezența Lui, la Izvorul Lui; și ați vrut să vedeți o poznă, sau ați vrut să vedeți un truc sau un lucru sau altul. , "Acea m-ar face să Îl cred. Să am un fior peste spatele meu, și să fac *aceasta* sau *aceea*, eu voi crede Aceasta." Vedeți, ceva senzație, este idolatrie clară! Lăsați-mă...

⁶⁷ Voi știți, Isus a spus într-un caz, El a pus o întrebare. Mi-ar place să întreb biserica în această seară aceasta. Isus a spus, "De ce? De ce? De ce Mă numiți 'Domnul' vostru, și nu faceți lucrurile care Eu v-am poruncit să le faceți? De ce ați putea să Mă numiți 'Domn,' și nu țineți Cuvântul Meu? De ce Mă puteți voi numi 'Domn,' și tăgăduiți lucrurile care Eu v-am poruncit să le predicați și să le învățați?" Ce este aceasta? Ce face aceasta? Aceasta este din cauză că ceva tradiție denominațională stă între ei și Cuvânt. Și orice care stă între voi și Dumnezeu, este un idol, acesta i-a locul lui Dumnezeu. De ce numiți voi "Domn"? *Domn* înseamnă "proprietate," Domnul posedă proprietatea. Și dacă Dumnezeu mă posedă, dacă eu sunt al Lui, și El m-a întors în jur într-o zi când am fost pe drumul greșit, și m-a chemat pentru un scop, ce am eu de făcut decât să îndeplinesc dorința Lui, cum a făcut El cu Pavel. Cum pot eu să fac orice altceva decât să țin Cuvântul Lui? "De ce Mă numiți voi 'Domn'?"

⁶⁸ Eu vreau să numesc un alt ins aici, să vedem despre el. Cum este cu Iuda, prin ce trebuie el să-și amintească de El? Noi vorbim despre a-l aminti pe Domnul. Iuda în seara aceasta și, o, până când el nu mai este, va trebui să-și amintească că el și-a vândut dreptul lui de naștere. El a vândut pe Isus pentru câștig personal. Noi îl ridiculizăm pe Iuda. Noi zicem că el a fost un ins rău, murdar, el nu este potrivit pentru nici un loc sau nici societate, el nu este

potrivit pentru Cer. De ce? El a vândut pe Domnul lui, după ce el a avut prilejul să chiar să fie un-un ucenic, să fie un apostol, cea mai înaltă chemare din Biblie, mai înaltă decât un profet. El a avut prilejul să fie un-un apostol, și a vândut acel drept pentru câștig personal. Și acum el trebuie să-și amintească aceea. Aceea este cum își amintește el de Isus: câștig personal.

⁶⁹ Și mă întreb câți dintre ei în seara aceasta încă stau în amvon, încă poartă roba de cor, șade în scaunul diaconului, sau ia locul casierului, administrator, sau orice ar putea să fie aceasta, poziția lui în biserică, sau lucrătorul la amvon, și încă își vinde oportunitatea lui pentru laudă personală, "Doctor, Episcop *Așa-și-așa*," pentru laudă personală, câștig personal.

⁷⁰ Un om mi-a spus odată, "Eu cred că acela este Adevărul. Dar dacă am predicat aceea, eu aș cerși acolo în stradă."

⁷¹ Vă amintiți de omul bogat și Lazăr, la ce a stat ultimul și Eternul lor stagiul? Deși unul avea... era un cerșetor, și celălalt era un om bogat, dar tabloul s-a schimbat într-o zi și ei amândoi își puteau aminti. Astfel, oamenii în seara aceasta strigă despre Iuda că L-a vândut pentru câștig personal, și așa de mulți fac același lucru astăzi, Îl vând pentru câștig personal.

⁷² Preoții din zilele acelea de asemenea își vor aminti că și-au vândut șansa lor despre El, șansa lor să devină slujitorul Lui, să devină ucenicul Lui, să devină un convertit la El. Ei au vândut-o pentru gelozie verde otrăvită. Ei au fost geloși de Doctrina Lui. Păi, când El era doar în vârstă de doisprezece ani, El îi putea înclua în orice fel; și fără s-o recunoască, că acela era Mesia. Ei nu puteau face lucrurile care El le-a făcut. Și ei se temeau că o să-și piardă prestigiul înaintea oamenilor înalți și sus de tot, și ei și-au vândut prilejul. Și ei sunt tot așa de vinovați cum a fost Irod.

⁷³ Și membrul de biserică de astăzi este la fel. Dacă ei s-au încrezut în denotațiunea lor și așa mai departe, zilele acelea, și se temeau de a lor-de prestigiul lor, că ei ar fi dați afară din sinagogi, ce a fost aceasta atunci? Aceasta a fost idolatrie! Închinându-se la un crez idol sau o religie de biserică idol, în loc de a accepta Cuvântul viu care a fost manifestat înaintea lor.

⁷⁴ Și ei au văzut Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia a zis, "Noi L-am văzut și L-am mânuit." Ființe omenești au pus mâinile pe Cuvântul literal, viu, manifestat al Dumnezeului cel viu; și au lăsat tradițiile și crezurile să stea între ei, spălând oale și cratițe, un astfel de lucru murdar să stea între ei și Dumnezeul cel viu. Da.

⁷⁵ Ce a fost aceasta? Ei au fost cu prejudecată. Ei au fost cu prejudecată împotriva Scripturii Evangheliei curate a Lui, clară care El o învăța, Cuvântul Tatălui. Ei au fost geloși de El. Ei erau cu prejudecată față de EL Și atât timp cât ei au o aducere-aminte, care, încă în iad își vor aminti, acela este felul cum vor fi ei amintiți. Acela este felul cum vor trebui ei să-și amintească de El.

Voi ziceți, "O, aceia au fost Fariseii."

⁷⁶ Acolo este o doamnă mică care obișnuia să vină la biserică. O, eu presupun că poate mulți dintre voi o cunoașteți, ea locuiește în jos pe stradă aici o cale. Ea a căzut. Și fiecare dată când o văd, ea aleargă la mine, își pune mâinile în a mele. "Frate Bill, roagă-te pentru mine. Eu sunt căzută." Soțul ei este un... Nu, eu cred că ei locuiesc chiar în sus pe stradă aici. Eu am văzut-o în Duhul, am văzut Duhul lui Dumnezeu pe ea, și ea dansând, bucurându-se, și așa mai departe. Și ea a căzut. Și ea a zăcut recent în spital aici afară, murind, au gândit ei. Și ea a trimis după mine să vin să mă rog pentru ea.

⁷⁷ Ea și soțul ei au fost grozav de buni față de soția mea, când soția mea, o micuță, zdrențăroasă, fată cu fața murdară, și ei îi cumpărau o rochiță sau ceva din când în când, s-o ajute să meargă la școală. Nu contează cât de puțin este, tu nu poți face nici un lucru pentru Dumnezeu fără ca El să-și amintească de el. „Într-atât cât ați făcut pentru cel mai neînsemnat dintre acești micuți ai Mei, voi ați făcut-o pentru Mine." Și ca pâinea pe apă, ea se va reîntoarce.

⁷⁸ Acolo a zăcut această sărmană, micuță, femeie căzută, plângând, ținându-mi mâna. Și ea... Am spus, "Bine, soră, eu voi-eu mă voi ruga pentru tine."

⁷⁹ Și culcată în patul alăturat de ea era o femeie culcată acolo cu mâinile încrucișate, privind la mine. Și băiatul ei tânăr șezând lângă ea, de vreo douăzeci de ani, un ricky cu arătare modernă.

⁸⁰ Astfel, fără nici o desconsiderare dacă numele cuiva să fie Ricky, dar eu vreau să spun, că acela este un... voi nu ați auzit de un nume ca acela în zilele care s-au dus. Elvis și Ricky, și este doar un nume al epocii, voi vedeți. Dacă aveți un copil numit așa, chemați-l pe numele lui mijlociu, așa, sau dați-i unul.

⁸¹ Atunci când ea ședea acolo așa, s-a uitat încoace, și eu am început să-mi aplec capul, și eu am văzut-o uitându-se foarte... Ea a spus, "Stai un minut! Trage perdeaua aceea!"

⁸² Am spus, "Eu urma numai să ofer rugăciune pentru doamna. Nu ești-nu ești tu o-o credincioasă?"

⁸³ Ea a spus, "Eu îți voi spune acum, noi suntem Metodiști, și noi vrem ca să tragi perdeaua aceea!"

"Da, doamnă," și am tras perdeaua.

⁸⁴ Vedeți, același lucru. Același lucru astăzi, așa de părtinitori! Cum a știut ea ce fel de lucrător am fost? Eu nu am văzut-o niciodată pe femeie. Dar ea probabil a auzit pe cineva să spună că eu am crezut în vindecarea de bolnavi, și ea a fost învățată împotriva acesteia. Ea nu avea nimic de-a face cu aceasta, ea și-a spălat mâinile de aceasta. Ea s-a temut

că aceasta ar cădea asupra ei. Nu te îngrijora, aceasta nu va cădea, nici mai mult decât cum Filat nu putea s-o spele jos de pe mâna lui.

⁸⁵ Acum, aceea nu este a spune ceva rușinos despre oamenii Metodști; aceea era doar o femeie. [Porțiune neînregistrată pe bandă – Ed.] Vedeți? Ar fi putut să fie doar atitudinea ei. Eu nu cred că toți oamenii Metodști ar fi așa, căci eu m-am rugat pentru mulți din ei. Ei mă cheamă să mă rog pentru ei, și semne și minuni s-au făcut printre ei. Niciodată nu sunt oamenii din bisericile acelea; este sistemul sub care ei sunt, acela este ceea ce o face. Dar ea a fost una din felul acela. Ce a fost aceasta? Otravă pură cu ochi verzi, gelozie posedată de diavolul.

⁸⁶ Eu aș putea spune ceva. La-la o anumită adunare care a fost aici în oraș odată, și ei au întrebat de ce nu m-au chemat pe mine la aceasta. Dar eu doar trec peste aceea deoarece eu sunt acasă. Dar, și ori cum, fără motiv, aceasta este doar gelozie, este un crez, este idolatrie. Cum că nouă ne-ar place să ne aruncăm brațele spre fiecare, dar când tu ești evitat... Isus a vrut s-o facă. Rețineți, cândva voi trebuie să vă amintiți aceea. Voi trebuie să vă amintiți aceasta.

⁸⁷ Doar îmi amintește despre o mărturie care s-a făcut recent. Un lucrător, și a fost într-un lift mergând în sus, pe aici la Heyburn Building. Și acolo erau trei bărbați stând cu acest lucrător în-în lift, și ei-ei nu au știut că acest om era un lucrător, eu presupun că nu. Și cum ei au mers sus, ei toți s-au oprit la etajul opt. Și un om s-a uitat în jur la lucrător, și a zis, "Tu știi ceva? Aceasta este chiar cam așa de aproape de Cer cât vom ajunge noi vreodată."

⁸⁸ "Ei bine," a spus lucrătorul, "Eu-eu îmi închipui că tu ești corect. Eu-eu presupun că ai dreptate, căci atât timp cât ne încredem în meritele noastre proprii, aceasta este așa de aproape cât vom fi vreodată." Așa este. Atât timp cât te încrezi în ce faci tu, tu îți amintești ce ai făcut. Și eu sunt sigur că cei mai mulți dintre noi știm că nu am făcut nimic, noi nu merităm nimic.

A zis, "Îmi închipui că dacă ne încredem în meritele noastre proprii, aceasta este așa de departe cât vom ajunge vreodată." Păi, dacă ne încredem, aceea este cât de departe vom ajunge.

⁸⁹ Dar, o, mi-ar place să spun ceva. Dacă eu pot uita ce am fost, și să-mi amintesc ce este El, dacă pot să-l amintesc pe Isus, dacă pot să-mi amintesc de El la cruce, dacă pot să-mi amintesc ce a făcut El pentru mine, și pot să-mi amintesc ora când El a spălat la o parte păcatele mele, și mi-a dat Duhul Sfânt să mă călăuzească, atunci eu sunt înălțat deasupra fiecărui lucru care ține acest pământ. Sunt ridicat deasupra fiecărui lucru pământesc, în locuri Cerești în Cristos Isus, unde mă pot împărtăși cu El. Acolo în Prezența Lui, uitând ce am fost vreodată, uitând toate păcatele mele și totul, pentru că ele sunt în Marea Uitării. Uitând tot trecutul meu, uitând totul, și să-mi amintesc că El m-a făcut al Lui Propriu, prin Propria Lui moarte. El mi-a luat locul. Și eu care nu am avut un drept să merg nicăieri decât în iad, El mi-a luat locul și m-a ridicat din iad. El a mers acolo pentru mine. Și El m-a ridicat sus prin abundența harului Lui, încât acum noi suntem fii și fiice a lui Dumnezeu, și noi ședem în locuri Cerești în Cristos Isus, bucurându-ne întotdeauna și amintindu-l pe El Care ne-a adus în siguranță până acum. Și cu credință vibrantă în sufletele noastre, presându-ne, și prin har El mă va duce înainte.

⁹⁰ Și prin ochii credinței eu văd Scriptura Lui împlinită, "Pe toți care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a chemat; pe toți care El i-a chemat, El i-a justificat; și pe toți care El i-a justificat, El i-a glorificat." De aceea cu aceasta în gând, eu stau în adunarea poporului, unde este Duhul lui Dumnezeu, și sunt înălțați să șadă în locurile Cerești în Cristos Isus. Așteptând după ora când această faptură rea de viață umană care are o bătaie de inimă muritoare, și care va trebui să se oprească într-o zi, când ea va fi schimbată și i se dă o inimă a Duhului care va bate prin tot timpul neîncetat dincolo de aceea, fără boală, fără întristare, fără bătrânețe sau nimic.

⁹¹ Amintiți-vă de Isus. Când butoiul se golește acasă, și acolo nu mai este făină, amintiți-vă de Isus. Când doctorul zice că nu mai există nici o șansă, amintiți-vă de Isus. Când diavolul vă ispitește; așa cum noi cântăm cântarea noastră de liberare, "când ispite în jurul nostru se adună, șoptim acel Nume Sfânt în rugăciune."

⁹² Amintindu-l pe Isus, amintindu-ne că El va veni din nou. Același Isus care a fost luat de la noi se va reîntoarce din nou în același fel cum L-am văzut noi să meargă în Cer. Rețineți, El se va reîntoarce pentru acei ai Lui Proprii.

⁹³ Să ne rugăm, și cu capetele noastre aplecate. Și cu acest micuț Mesaj frânt încă în inima voastră, v-ar place ca El să vă amintească acum? Dacă da, doar ridicați-vă mâinile, și vreun lucru special, "Doamne, amintește-mă." Cum a spus poetul, "Amintește-mă când lacrimile cad jos."

⁹⁴ Tatăl nostru Prea Sfânt, noi ne-am bucurat imens de Prezența Duhului Sfânt, așa cum El ne-a arătat Cuvântul Vieții, după cum ne amintim groapa din care am fost ciopliți și acum am fost luați din acea groapă și modelați în copii ai lui Dumnezeu, prin harul lui Isus Cristos. Îmi amintesc de El, când un doctor a privit în fața mea și a zis, "Mai sunt doar încă câteva minute," îl amintesc pe Isus. Îl amintesc pe Isus, când am fost la altar plângând după milă și sufletul meu a fost împovărat, îmi amintesc de povara care m-a părăsit. Isus mi-a luat povara. Câteva luni în urmă, șezând pe bancă, privind prin luneta unei țevi de pușcă, să împușc o țintă, și Satan trebuie că s-a gândit, "Aceasta este ocazia mea acum." Și când pușca a explodat și țeava și patul și mecanismul puștii au mers peste tot, și focul a zburat peste tot în jurul meu, și am încercat să mă ridic în picioare, și sângele a țâșnit, îmi amintesc că a fost Isus. Când doctorul, când el s-a uitat și a văzut că nu s-a făcut nici o vătămare, el a spus, "Singurul lucru care-l știu, este că Domnul trebuie că a șezut acolo, de asemenea, ocrotind pe slujitorul Lui, el ar fi trebuit să fie explodat în bucăți de o astfel de explozie." O Dumnezeule, cum ne amintim noi toți lucrurile acelea!

⁹⁵ Noi venim la Fântâna umplută cu Sânge, tras din venele lui Emanuel. Binecuvântează-ne, Doamne, împreună în

seara aceasta. Tu cunoști obiectivul și motivul în spatele fiecărei inimi care a ridicat o mână. Tu cunoști dorința și nevoia. Și ca slujitor al Tău, Doamne, eu-eu vin cu ei, și-și sus din acest tabernacol acum (prin credință) noi mergem, dincolo de nori și de lună, și de stele și calea albă a laptelui, și acum noi ajungem în Prezența lui Dumnezeu. Și întins de-a curmezișul înaintea mea este un altar de aur, acolo zace Jertfa care ne-o amintim, Isus, care a spus, "Doar cereți Tatălui orice în Numele Meu, și Eu voi-Eu o voi acorda." Să nu dea greș credința noastră, Doamne, ci lasă-ne să ne amintim că noi căpătăm ceea ce cerem, dacă noi o credem, așa cum ne amintim că Isus a murit să o asigure pentru noi și să o facă sigur.

⁹⁶ Doamne, noi vedem că Tu ne mărești clădirea noastră. Tu ai fost acela care a făcut aceasta pentru noi, care ne dă această extindere a bisericii. Și noi știm că Tu ai fost acesta, Doamne, Care ne-ai dat biserica la început. Ne rugăm ca Tu să binecuvântezi aceste eforturi.

⁹⁷ Doamne, noi ne rugăm pentru păstorul nostru, Fratele Neville, umilul și grațiosul Tău, slujitor credincios. Este voitor să slujească în orice capacitate, nu contează dacă aceasta este în locul din spate sau dacă este să curețe biserica. Oriunde ai Tu nevoie de El, acolo el vrea să fie folositor, să Te slujească oriunde chemi Tu. Ne rugăm, Dumnezeule, ca să-ca Tu să-l binecuvântezi.

⁹⁸ Dumnezeule, această mare încercare prin care eu tocmai am trecut, și acești administratori care au stat alături de mine, și această biserică care-care s-au rugat pentru mine, și în final victoria a venit. O Dumnezeule, eu mă rog pentru ei. Eu îi amintesc, de asemenea, Doamne, și eu sunt sigur că și Tu.

⁹⁹ Ne amintim binecuvântările care Tu ai fost pentru noi. Și ne amintim Cuvântul Tău, că Tu niciodată nu ne lași nici nu ne părăsești. Bătrânețea nu va avea nimic de-a face cu aceasta, Tu încă îți vei aminti de noi, când lumea nu va mai fi și timpul se va șterge în Eternitate. Este scris ceva în felul acesta, "Ar putea o mamă să-și uite copilul care sugă? Eu niciodată nu vă pot uita. Voi sunteți săpați în palmele mâinilor Mele," cuiele care ne-au săpat numele. Noi știm că Tu îți amintești de noi, Doamne.

¹⁰⁰ Și fie ca Tu întotdeauna să fi în amintirile noastre cele mai duioase, ca Salvator al nostru, Vindecătorul nostru, Regele nostru, Iubitul nostru, Viața noastră, Lumina soarelui nostru, al nostru Totul în Tot, acel izvor nesecat al harului și dragostei lui Dumnezeu către noi ființele umane căzute a familiei lui Adam. Admite aceasta, Doamne, așa cum ne predăm Ție acum, plecând de la tabernacol în seara aceasta, amintindu-l pe Isus. Amin.

¹⁰¹ Vă amintiți voi de El? Voi Îl iubiți? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Acum mă gândesc, în micuțul nostru Mesaj frânt, noi am putea spune aceasta. Pavel a zis, "Orice facem noi, noi facem în Duhul." În toate lucrurile noi ar trebui să-l amintim pe El. Să nu facem o decizie până nu ne amintim de El; să nu facem nimic, pentru că ar fi nechibzuit. Dacă vrăjmașul lovește o parte a obrazului, să ne amintim ce a făcut El înainte să lovim înapoi. Să ne amintim acțiunea Lui. Dacă există o decizie să se facă, să așteptăm, să ne amintim ce fel de decizie noi credem că ar face El, atunci aceea să fie decizia noastră. Dacă noi ne pripim, să ne amintim că El niciodată nu a fost în grabă. Vedeți? Dacă noi devenim prea nerăbdători, amintiți-vă că El locuiește în Eternitate, timpul nu înseamnă nimic pentru El. Acesta este motivul și obiectivul din inima noastră. Să-l amintim pe El.

¹⁰² Și să ne amintim de El acum așa cum cântăm această cântare în Duhul Prezenței Lui. *Eu Îl Iubesc*. Dacă voi locuiți în dragoste, voi locuiți în Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste. Cei ce locuiesc în Dumnezeu locuiesc în dragoste. Vedeți? Și dragostea nu are ură. Dragostea nu este geloasă. Dragostea nu este îngâmfată. Dragostea nu se comportă rău. Dragostea este întotdeauna blândă, plăcută, iertătoare, binevoitoare. Nu contează cât de înverșunați sunt ceilalți, dragostea rămâne ea însăși. Dragostea este harul decisiv. Dragostea este finalul lui Dumnezeu pentru noi. După ce toate celelalte daruri și lucruri au dispărut, profeția noastră, limbile noastre, tălmăcirile noastre, tot ce am făcut noi vreodată, sau ce altceva, când dragostea intră, aceasta este decisivă. Ea este deasupra la toate, căci toate celelalte dau greș. Ea este-ea este decizia Curții Supreme. Ea este Stâlpu de legătură. Aceasta este Steaua de Nord care îi ține pe marinari în orizont. Este Compasul care ne călăuzește. Dragostea este decisivă. Să ne amintim de aceasta în timp ce cântăm, "Eu Îl iubesc."

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Pentru că El m-a iubit mai întâi
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Pentru că El mai întâi...

Acum rețineți, "El m-a iubit pe mine, și a dat pe Fiul Său."

Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

¹⁰³ Acum în timp ce sora noastră ne dă acordul la această cântare pentru noi, [Fratele Branham începe să fredoneze *Eu Îl Iubesc* – Ed.] haideți doar în dulceața părtașiei, în timp ce ședem împreună în locurile Cerești în Cristos, acum să luăm tot, totul din inima noastră. Și rețineți, Cuvântul lui Dumnezeu spune așa. Eu sunt slujitorul Lui. El este aici. Atunci să dăm doar mâinile cu cineva, și să zicem, "Dumnezeu să te binecuvânteze, frate." Dacă tu ai un dușman, ridică-te și mergi la el, înțelege, "Dumnezeu să te binecuvânteze, frate," așa cum cântăm refrenul din nou și dăm

măinile unul cu altul. Nu o veți face acum, foarte blând în Duhul.

Eu Îl iubesc, (Dumnezeu să te binecuvânteze, Frate Roy.) ... Îl iubesc
Pentru că... întâi m-a iubit
Și a plătit salvarea mea

[Fratele Branham dă mâinile.] ... ? ... Cu mâinile noastre ridicate acum.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Pentru că... (Amintiți-l pe Isus!)
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

¹⁰⁴ Acum să ne aplecăm capetele ~și să o fredonăm. [Fratele Branham începe să fredoneze *Eu IZ Iubesc – Ed.*] Amintindu-l pe Isus! [Fratele Branham continuă să fredoneze.]

... întâi m-a iubit.

[Fratele Branham continuă să fredoneze.]

¹⁰⁵ Acum așa cum sora noastră strunește, melodios și domol, eu o să îi cer bunului nostru frate... Fratele N eville, ai tu un cuvânt care vrei să-l spui, orice? În regulă. Eu am să-i cer Fratelui Collins înapoi acolo, fratele nostru loial, micuț aici, unul din asociați, dacă el ne va elibera în rugăciune. În timp ce ne aplecăm capetele, Fratele Collins.